

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0373/2011

26.10.2011

POROČILO

o izvajanju direktive o poklicnih kvalifikacijah (2005/36/ES)
(2011/2024(INI))

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

Poročevalka: Emma McClarkin

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	14
MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE.....	19
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU.....	25

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju direktive o poklicnih kvalifikacijah (2005/36/ES) (2011/2024(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij¹,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2009 o evropski poklicni izkaznici za ponudnike storitev²,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 19. januarja 2006 v zadevi C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (ZOdl. 2006),
- ob upoštevanju Poročila o državljanstvu EU iz leta 2010 – Odpravljanje ovir za pravice državljanov EU, (KOM(2010)0603),
- ob upoštevanju javne razprave o Direktivi št. 2005/36/ES, ki jo je Komisija sprožila marca 2011,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (KOM(2010)2020),
- ob upoštevanju poročila Maria Montija Komisiji z dne 9. maja 2010 z naslovom „Nova strategija za enotni trg“,
- ob upoštevanju predstavitve, ki jo je Parlament organiziral z nacionalnimi parlamenti 26. oktobra 2010, o prenosu in izvajanju Direktive 2005/36/ES,
- ob upoštevanju študije, ki jo je naročil, o priznavanju poklicnih kvalifikacij (PE 447.514),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „K aktu za enotni trg – Za visokokonkurenčno socialno tržno gospodarstvo“ (KOM(2010)0608),
- ob upoštevanju letnega poročila mreže SOLVIT o njenem razvoju in uspešnosti za leto 2010,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2011 o enotnem trgu za Evropejce³,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja“ (KOM(2011)0206),
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 22. junija 2011 o posodobitvi direktive o poklicnih kvalifikacijah (KOM(2011)0367),

¹ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

² UL C 46E, 25.3.2010, str. 42.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0145.

- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 5. julija 2011 o povzetku odzivov na javno posvetovanje o posodobitvi direktive o poklicnih kvalifikacijah¹,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 5. julija 2011 o oceni direktive o poklicnih kvalifikacijah²,
 - ob upoštevanju členov 48 in 119(2) svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter Odbora za okolje, javno zdravje in varno hrano (A7-0373/2011),
- A. ker bo mobilnost strokovnjakov znotraj Evropske unije zaradi demografskih sprememb pridobivala vedno večji pomen;
 - B. ker spremembe na trgih dela zahtevajo večjo preglednost, poenostavitev in prožnost pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij;
 - C. ker je poklicna mobilnost ključni dejavnik za gospodarski razvoj in trajnostno okrevanje gospodarstva;
 - D. ker se bo po ugotovitvah Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop) povpraševanje po kvalificiranih delavcih v Evropski uniji do leta 2020 po pričakovanjih povečalo za več kot 16 milijonov delovnih mest;
 - E. ker je pravica do zaposlitve ali do opravljanja storitev v drugi državi članici temeljna pravica, ki izhaja iz Pogodb, in je otipljiv primer koristi, ki jo imajo lahko državljani od enotnega trga,
 - F. ker lahko prosto gibanje oseb znotraj EU in pravica do priznanja dosežkov in poklicnega znanja ter veščin obstajata samo, če se obstoječe nevidne prepreke čim bolj omejijo in se odpravijo nekateri nacionalni predpisi, ki trenutno nesorazmerno ovirajo uveljavljanje pravice do kvalificiranega delovnega mesta;
 - G. ker je optimalna organizacija sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij osnovni pogoj, da lahko vsakdo v celoti uživa prednosti prostega gibanja;
 - H. ker je v aktu za enotni trg poudarjeno, da je posodobitev sistema za priznavanje poklicnih kvalifikacij bistvenega pomena za povečanje gospodarske rasti ter okrepitev zaupanja strokovnjakov in državljanov;
 - I. ker je eden od glavnih razlogov za težave pri priznavanju akademskih nazivov in poklicnih kvalifikacij pomanjkanje zaupanja v merila, ki se uporabljajo za akreditacijo in priznavanje akademskih spričeval v državi izvora, zaradi česar je nujno določiti ukrepe za samodejno priznavanje z odpravo predsodkov in formalnih nacionalnih ovir za priznavanje;

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-summary-replies-public-consultation-pdq_en.pdf.

² http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-evaluation-directive-200536ec_en.pdf.

- J. ker je bilo po direktivi od leta 2007 sprejetih okoli 100.000 sklepov o priznavanju, ki so omogočili mobilnost 85.000 strokovnjakov¹;
- K. ker so zdravstveni delavci najbolj mobilni od reguliranih poklicev v EU, saj so bile od leta 2007 do 2010 kvalifikacije priznane okoli 57.200 zdravnikom, medicinskim sestram, zobozdravnikom, farmacevtom, babicam in veterinarjem;
- L. ker še vedno obstaja vrzel med pričakovanji državljanov in dejanskim stanjem, pri čemer se je več kot 16 % vseh primerov mreže SOLVIT v letu 2010 nanašalo na priznavanje poklicnih kvalifikacij²,
- M. ker je težko določiti pristojni organ za priznanje poklicnih kvalifikacij, saj so postopki zanj zapleteni;
- N. ker direktiva o uveljavljanju pravic bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva zahteva, da države članice, kjer poteka zdravljenje, zagotovijo, da so organom drugih držav članic na voljo informacije o pravici strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, navedenih v nacionalnih ali lokalnih registrih, ki so vzpostavljeni na njihovem ozemlju, do opravljanja poklica, in da izmenjava teh informacij poteka prek informacijskega sistema za notranji trg,
- O. ker je bilo leta 2010 kar 220 zadev mreže SOLVIT povezanih s poklicnimi kvalifikacijami, več kot dve tretjini njih pa jih je bilo iz samo štirih držav članic;
- P. ker je Direktiva 2005/36/ES združila pravila iz 15 predhodnih direktiv, sprejetih od leta 1960 naprej;
- Q. ker vse države članice niso pravočasno prenesle Direktive 2005/36/ES, ki se je začela v celoti izvajati šele tri leta po prvotnem roku,
- R. ker bi pravilna uporaba te direktive okrepila človeško razsežnost enotnega trga;
- S. ker lahko uvedba evropske poklicne izkaznice poenostavi in pospeši proces priznavanja poklicnih kvalifikacij;

¹ Evropska komisija, Ocenjevanje direktive o poklicnih kvalifikacijah, Bruselj, 5. julij 2011

² Evropska komisija, Generalni direktorat za notranji trg, Poročilo SOLVIT 2010: Razvoj in uspešnost mreže SOLVIT v letu 2010, (2011).

I. Poenostavitev za državljane

1. meni, da je prosto gibanje čedalje večjega števila visoko kvalificiranih oseb in delavcev ena od ključnih prednosti evropskega sodelovanja in konkurenčnega notranjega trga ter pomemben dejavnik za razvoj gospodarstev v EU in pravica vsakega državljanu EU; trdno verjame, da bi bilo treba povečati poklicno mobilnost evropskih državljanov in odpraviti posredne ovire, če je le zagotovljeno ravnotežje med mobilnostjo in kakovostjo poklicnih kvalifikacij;
2. podpira vse pobude, katerih namen je olajšati čezmejno mobilnost kot sredstvo za učinkovito delovanje trgov dela in način za okrepitev gospodarske rasti in konkurenčnosti v EU; priznava, da bi bilo treba Direktivo 2005/36/ES posodobiti, da bi zagotavljala jasen in trden pravni okvir;
3. poziva Komisijo in države članice, naj še naprej spodbujajo mobilnost med strokovnjaki; utemeljuje, da je sorazmerno majhno število mobilnih strokovnjakov razlog za skrb in predlaga pripravo strategij za rešitev te težave; poudarja rezultat nedavne raziskave Eurobarometra, po kateri je več kot 50 odstotkov mladih v Evropi pripravljenih delati v tujini ali navdušenih nad tem¹;
4. poziva države članice, naj širijo koristi direktive med svojimi državljani in strokovnjaki;
5. meni, da je za uskladitev usposabljanja bistvenega pomena dialog med deležniki z namenom rednega posodabljanja zahtev glede osnovnega usposabljanja ter priznavanja izkušenj in stalnega poklicnega izpopolnjevanja; obenem meni, da z uvedbo „28. ureditve“ v nacionalnem sistemu ni mogoče jasno in zadovoljivo rešiti vprašanja razlik na področju usposabljanja;
6. poudarja, da se večina tistih, ki so se odzvali na javno razpravo Komisije, ni opredelila za načelo delnega dostopa, da bi ga bilo v praksi težko nadzorovati in da ga je treba pojasniti; kljub temu meni, da bi lahko načelo delnega dostopa prineslo koristi, vendar samo pri tistih poklicih, pri katerih je mogoče jasno razmejiti naloge; poziva k temeljiti oceni tega načela in k temu, da bi se o njegovi uporabi odločalo za vsak primer posebej, vendar bi izključevalo regulirane poklice, povezane z zdravjem in varnostjo;
7. pozdravlja skupni uspeh postopka samodejnega priznavanja; vendar poudarja, da je postopek priznavanja po splošnem sistemu, ki temelji na poklicnih izkušnjah, preveč zapleten in dolgotrajen tako za pristojne organe kot za osebe, ki opravljajo nekatere poklice;
8. sicer opozarja na pomen sistema predhodne prijave, vendar ugotavlja, da so bili na javnem posvetovanju Komisije v letu 2011 izraženi številni pomisleki in da morajo biti ukrepi za izboljšanje občasne mobilnosti strokovnjakov bistveni vidik prihodnje spremembe direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij; poziva k nadaljnji pojasnitvi koncepta začasnega in priložnostnega opravljanja storitev, pri čemer je treba upoštevati, da ni mogoče izdelati opredelitve, ki bi veljala za vse poklice, in da bi to spodbudilo subsidiarnost;

¹ Evropska komisija – Eurobarometer „Flash“, Mladi in mobilnost: analitično poročilo, maj 2011.

9. opozarja, da imajo pristojni organi težave z izvajanjem ureditve predhodne prijave, saj ni doslednega pristopa k ocenjevanju začasne in priložnostne narave storitev, in da je zelo težko spremljati dejavnosti ponudnikov storitev na terenu; poziva Komisijo, naj ovrednoti trenutno veljavne določbe iz člena 7 direktive in nadalje pojasni vprašanje obstoječe sodne prakse, predvsem kar zadeva poklice, povezane javnim zdravjem in varnostjo; poziva Komisijo, naj svoje zaključke predstavi Parlamentu;
10. poudarja, da večina deležnikov meni, da je člen 7(4) direktive, ki državam članicam omogoča predhodno preverjanje poklicnih kvalifikacij pri poklicih, ki so povezani z zdravjem in varnostjo in še niso zajeti v avtomatično priznavanje, bistven; kljub temu meni, da bi morale države članice zaradi večje preglednosti pojasniti, kateri poklici po njihovem mnenju vplivajo na zdravje in varnost;
11. se strinja s Komisijo, da je opredelitev „reguliranega izobraževanja in usposabljanja“ preozka in bi lahko nesorazmerno ovirala začasno mobilnost strokovnjakov; meni, da bi morala zajemati vse izobraževanje in usposabljanje, ki je potrebno za opravljanje nekega poklica v državi članici izvora;
12. poziva Komisijo, naj pojasni, da bi morala prijava za namene začasne mobilnosti načeloma veljati na celotnem ozemlju države članice, in naj oceni, ali so potrebne letne prijave;
13. poziva k temu, da se ponudniki storitev, ki svoje storitve opravljajo izključno za potrošnike, tako da jih spremljajo v druge države članice, in ki nimajo stika z lokalnimi potrošniki v državi članici gostiteljici (npr. turistični vodniki, trenerji, zdravstveno osebje, ki spremlja športnike), izvzamejo iz obveznosti predhodne prijave iz člena 7; se za to zavzema pri vseh storitvah, ki ne zadevajo javnega zdravja in varnosti;
14. poziva Komisijo, naj uskladi in združi različne vire informacij, ki so trenutno na voljo o vprašanih v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij – vključno z nacionalnimi kontaktnimi točkami in strokovnimi telesi, s portalom Tvoja Evropa, ki napotuje na enotne kontaktne točke, ki so trenutno na voljo po direktivi o storitvah; je prepričan, da bodo imeli strokovnjaki tako na voljo javni vmesnik v svojem jeziku, kjer bodo lahko nalagali dokumente, dostopali do poklicne izkaznice in jo natisnili ter se seznanjali z najnovejšimi informacijami o postopku priznavanja, vključno z upravnimi informacijami o pristojnih organih, strokovnih telesih in dokumentih, ki jih je treba predložiti;
15. meni, da je treba okrepiti dialog in izmenjavo informacij v posameznih poklicih ter izboljšati sodelovanje med pristojnimi organi in nacionalnimi kontaktnimi točkami na nacionalni ravni ter med državami članicami; poziva Komisijo, naj podpre nastanek mrež pristojnih organov in strokovnih teles za najbolj mobilne poklice, da bi si ti izmenjevali splošne informacije o nacionalnih postopkih in zahtevah glede izobrazbe in najboljši praksi ter raziskali možnosti za tesnejše sodelovanje, kot so skupne platforme; meni, da morajo javni organi in socialni partnerji sodelovati v strukturiranem dialogu o izboljšanju poklicnega vključevanja mladih;
16. poziva države članice, naj izboljšajo učinkovitost javnih organov pri širjenju informacij o pravicah delavcev in postopkih priznavanja poklicnih kvalifikacij, da bi pri spodbujanju mobilnosti omejile odvratilni učinek, ki ga ima birokracija;

17. zato poziva države članice, naj uporabljajo sodobne komunikacijske tehnologije, vključno s podatkovnimi zbirkami in postopki za spletno registracijo, da bi zagotovile upoštevanje rokov, določenih v splošnem sistemu za priznavanje kvalifikacij, in dosegle bistvene izboljšave z vidika dostopa do informacij in poznavanja postopkov;
18. poziva k obvezni obveznosti pristojnih organov, da vsem drugim pristojnim organom v nekem poklicu zagotavljajo najnovejše kontaktne podatke;
19. poziva Komisijo, naj določi smernice glede obdobja, v katerem lahko posameznik, ki je predložil popoln dosje, pričakuje odločitev pristojnega organa; skrajšanje tega roka z večjo uporabo informacijskega sistema za notranji trg in optimizacijo postopkov bi olajšalo tudi mobilnost; poziva države članice, naj zagotovijo dovolj sredstev za zagotavljanje poklicnega priznavanja v primernem roku;
20. poziva države članice, pristojne organe in Komisijo, naj zagotovijo več preglednosti, da bo vlagateljem ali zadevnim osebam mogoče celovito utemeljiti razloge za nepriznanje diplome ali poklicnih kvalifikacij;
21. meni, da je trenutno veljavni postopek obveščanja o novih diplomah prezapleten; poziva Komisijo, naj poenostavi obveščanje o novih diplomah in sproti posodablja prilogo V direktive;
22. poziva države članice, pristojne organe in Komisijo, naj zagotovijo, da bo priznanje diplom in spričeval enakovredno priznanju poklicnih kvalifikacij, da se vzpostavi pravi enotni trg na evropski in mednarodni ravni ter prepreči urejanje že urejenega;
23. poudarja, da je dopolnilne ukrepe, ki pristojnim organom omogočajo, da zahtevajo preizkus poklicne usposobljenosti ali največ triletno prilagoditveno obdobje, in imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju varstva potrošnikov in bolnikov, treba pregledati, da bi ocenili njihovo primernost za reševanje obstoječih težav; poziva k boljšim pojasnilom in ovrednotenju kodeksa ravnanja, kar bi olajšalo delo pristojnih organov;
24. poziva k nezavezujočim smernicam EU o uporabi dopolnilnih ukrepov, ki naj se pripravijo v posvetovanju s pristojnimi organi, strokovnimi telesi, državami članicami in Evropskim parlamentom;
25. poudarja, da je preverjanje ravni kvalifikacij v skladu s členom 11 za organe še posebej težko in zahtevno, za državljane pa komaj razumljivo; opozarja, da se pet ravni kvalifikacij po členu 11 pogosto zamenjuje z osmimi ravnmi evropskega ogrodja kvalifikacij; se strinja z oceno Komisije, da bi črtanje člena 11 ter prilog II in III pomenilo, da pristojnim organom ne bi bilo več treba na podlagi predhodno določenih ravni kvalifikacij odločati o tem, ali prosilec izpolnjuje pogoje o usposobljenosti, ampak bi se lahko osredotočili na ugotavljanje, ali obstajajo bistvene razlike med usposabljanji in ali so potrebni dopolnilni ukrepi; zato ugotavlja, da bi črtanje ravni kvalifikacij, vključno s prilogama II in III, bistveno poenostavilo postopek priznavanja;
26. poudarja, da se sistemi izobraževanja in usposabljanja v državah članicah še vedno močno razlikujejo; zato je treba ob najkrajšem trajanju šolanja za nekatere poklice upoštevati tudi obdobja praktičnega usposabljanja v dualnih sistemih poklicnega šolanja;

27. poziva države članice in pristojne organe, naj ob podpori Evropske komisije izvedejo študije za oblikovanje evropske razvrstitve usposobljenosti, kvalifikacij in poklicev, da se ugotovi, ali nazivi in poklici v različnih državah članicah obsegajo enako usposobljenost in kvalifikacije, ter da se razvije evropsko analitično orodje;
28. meni, da bi bilo treba kodeks ravnanja bolj razširiti, da se omogoči učinkovitejše izvajanje direktive, saj bo to spodbujalo enotno razlago njenih določb;

II. Posodobitev veljavnih predpisov

29. poziva Komisijo, naj ponovno vzpostavi mehanizem za dialog med državami članicami, pristojnimi organi in strokovnimi telesi, da bi se čim bolj redno in v skladu z znanstvenim in tehničnim napredkom posodabljal minimalne zahteve glede usposobljenosti v sektorskih poklicih in odražala trenutna poklicna praksa, posodobi veljavno klasifikacijo gospodarskih dejavnosti na osnovi poklicnih izkušenj in vzpostavi preprost mehanizem za trajno posodabljanje minimalnih zahtev usposobljenosti; ob upoštevanju prihodnjega razvoja bolonjskega in kopenhavnskega procesa poziva Komisijo, naj oceni uvedbo pristopa, ki bi upošteval sposobnosti, tako da določi osnovne zahteve ne samo glede trajanja, ampak tudi glede učnih izidov usposabljanja;
30. poziva Komisijo, naj ne razdobi procesa posodabljanja avtomatičnega priznavanja, kot je predlagano v zeleni knjigi, in naj zagotovi, da bo imel Parlament primeren pregled nad večjimi spremembami direktive;
31. pozdravlja nedavne reforme, ki potekajo v okviru bolonjskega procesa, in koristi, ki jih ta proces prinaša evropskim študentom glede mobilnosti in zaposljivosti; spodbuja Evropsko komisijo, naj pomaga državam članicam povečati preglednost in primerljivost evropskega sistema prenosa kreditnih točk, da bi lahko postal osnovno orodje za medsebojno priznavanje kvalifikacij in, končno, olajšal mobilnost;
32. poziva Komisijo, naj pri določanju minimalnih zahtev glede usposobljenosti upošteva pomembnost standardiziranih učnih ciljev in kliničnih veščin;
33. poziva Komisijo, naj preuči možnost nadaljnje razširitve področja uporabe samdejnega priznavanja v prihodnosti;
34. poziva k nadaljnji pojasnitvi predlaganega podaljšanja trajanja splošnega izobraževanja kot pogoja za dostop do usposabljanja za medicinske sestre in babice;
35. poziva k nadaljnjim pojasnilom predlaganega črtanja člena 21(4) direktive o poklicnih kvalifikacijah;
36. poziva države članice, naj primerjajo minimalne zahteve glede usposobljenosti ter z namenom njihove uskladitve poskrbijo za rednejše izmenjave med državami pa tudi med pristojnimi organi;
37. poudarja, da je treba za oceno izvajanja Direktive 2005/36/ES oblikovati seznam spričeval ali drugih potrdil o formalni izobrazbi, ki se v eni ali več državah članicah priznavajo, v drugih pa ne; seznam bi moral vsebovati tudi primere državljanov, ki pridobijo diplomu v drugi državi članici, kot je njihova matična država, slednja pa jim diplome po vrnitvi

vanjo ne prizna;

38. opozarja na veliko število reguliranih poklicev v Evropski uniji ter poziva države članice in pristojne organe, naj ponovno preučijo utemeljenost razvrstitve nekaterih poklicev, da ugotovijo, ali formalna izobrazba in poklici obsegajo enake sposobnosti in kvalifikacije v vseh državah članicah; meni, da bi se mobilnost povečala, če bi se zmanjšalo skupno število reguliranih poklicev v EU; kljub temu opozarja, da je razvrstitev upravičena zaradi vprašanj glede varstva potrošnikov, zlasti pri zdravstvenih, pravnih in tehničnih poklicih;
39. meni, da bi bil najučinkovitejši način, da se omogoči prosto gibanje strokovnjakov, če bi se zmanjšalo število reguliranih poklicev v EU; poziva Komisijo, naj v pregledano direktivo vključi mehanizem, na podlagi katerega bi lahko države članice preverjale svoje regulativne določbe, razen tistih, ki so povezane z zdravstvenimi poklici, in jih umaknile, če ne bi bile sorazmerne;

III. Izboljševanje javnega zdravja in varnosti

40. meni, da je varstvo potrošnikov in bolnikov pomemben cilj revizije direktive in da je uspeh direktive močno odvisen od hkratnega zagotavljanja mobilnosti in varnosti; opozarja na poseben položaj strokovnjakov na področju zdravstvenega varstva;
41. poudarja, da so bile hude težave s strokovnjaki, ki so še naprej opravljali svoje delo v EU, čeprav so bili suspendirani ali izključeni iz dejavnosti;
42. poziva k temu, da bi se v okviru informacijskega sistema za notranji trg (IMI) za tiste poklice, ki niso vključeni v direktivo o storitvah, vzpostavil proaktiven mehanizem opozarjanja, ki bi za primer regulativnega ukrepa zoper registracijo ali pravico do upravljanja storitve nekega strokovnjaka predvidel obvezno opozarjanje vseh držav članic, pod pogojem da ta opozorilni sistem ne bi vseboval drugih informacij, da bi spoštoval domnevo o nedolžnosti in izpolnjeval obstoječa pravila glede varstva podatkov;
43. poudarja, da javnost in bolniki potrebujejo boljše zagotovilo, da zdravstveni delavci, katerih usposobljenost se prizna, vzdržujejo svoje znanje in veščine;
44. opozarja, da so deležniki pozvali k temu, da se večji poudarek nameni stalnemu poklicnemu izpopolnjevanju, vključno z (vseživljenjskim) formalnim, neformalnim in priložnostnim učenjem, in potrebi po njegovi oceni; poudarja, da svetovna konkurenca in usmerjenost v gospodarstvo, ki temelji na znanju, ustvarja nove izzive pri razvoju znanja in veščin ter izobraževanju; zato poziva Komisijo, naj razišče načine dokumentiranja vsega učenja, morda prek evropskega spričevala znanj in veščin ter evropskega ogrodja kvalifikacij in informacijskega sistema za notranji trg, ter naj izdela razpredelnico primerljivosti različnih sistemov stalnega poklicnega izpopolnjevanja, ki obstajajo v državah članicah; poleg tega poziva Komisijo, naj oceni, ali bi lahko bili dopolnilni ukrepi primerna rešitev za različne ravni stalnega poklicnega izpopolnjevanja zdravstvenih delavcev; spodbuja pristojne organe, naj med postopkom priznavanja kvalifikacij zagotovijo informacije o stalnem poklicnem izpopolnjevanju in si izmenjajo najboljšo prakso na tem področju ter informacije o stalnem poklicnem izpopolnjevanju v sektorjih in državah članicah, kjer je takšno izpopolnjevanje obvezno;

45. poudarja, kako pomembno je, da je tekoče usposabljanje posebej prikrojeno potrebam trga dela v vsaki državi članici, da se zagotovi boljša poraba sredstev za usposabljanje zaposlenih;
46. poudarja, da bi razširitev postopka priznavanja na kvalifikacije iz tretjih držav lahko privedla do zlorab sistema z vidika izbire najugodnejšega pravnega reda in bi bila izredno nevarna za pristojne organe v državi članici gostiteljici;
47. vztraja, da je za zdravstvene delavce zmožnost sporazumevanja s sodelavci in bolniki temeljnega pomena, da se preprečijo nevarne situacije ali take, ki bi lahko bile življenjsko nevarne;
48. meni, da je treba pojasniti člen 53 Direktive 2005/36/ES o znanju jezikov, saj si Komisija, Evropsko sodišče in države članice to določbo različno razlagajo; zato poziva Komisijo in države članice, naj pregledajo ureditev glede znanja jezikov za poklice na področju zdravstvenega varstva in pristojnim organom omogočijo potrebno prožnost pri ugotavljanju ter, samo če je potrebno, preizkušanju tehničnega in pogovornega jezikovnega znanja strokovnjakov v okviru postopka priznavanja kvalifikacij; meni, da je treba brez poseganja v zmožnost delodajalcev, da se sami prepričajo o jezikovnem znanju strokovnjakov pri zaposlovanju na nekem delovnem mestu, pri tem dosledno uporabljati načelo sorazmernosti, zato da ti preizkusi ne bi postali dodatno breme;
49. meni, da je znanje jezikov bistvenega pomena za hitrejše vključevanje strokovnjakov v drugo državo, zagotavljanje kakovosti opravljenih storitev ter varstvo potrošnikov in bolnikov;
50. poudarja, da bi morali izvajalci e-zdravstvenih storitev zaradi varstva bolnikov nuditi enake standarde kakovosti in varnosti kot pri opravljanju neelektronskih zdravstvenih storitev; zato je treba pojasniti, da bi morale zahteve te direktive, in po potrebi dodatne zahteve, veljati za ponudnike e-zdravstvenih storitev;
51. poudarja, da razvoj e-zdravstva in sistema zdravstvenega varstva na daljavo zahteva, da lahko medicinske sestre in zdravniki po opravljenem usposabljanju oskrbujejo bolnike različnih narodnosti in da bo zato treba spodbujati sodelovanje med centri za usposabljanje, bolnišnicami in univerzami v različnih državah v primeru strokovnjakov in diplomantov, ki morajo oskrbovati bolnike prek teh instrumentov;

IV. Vključevanje strokovnjakov in krepitev zaupanja v sistem

52. pozdravlja rezultate pilotnega projekta poklicnih izkaznic, ki je bil napovedan na forumu o enotnem trgu v Krakovu; vztraja, da morajo biti vse poklicne izkaznice prostovoljne, da morajo potrjevati pridobljene akademske in poklicne izkušnje ter da morajo biti povezane z informacijskim sistemom za notranji trg; meni, da bi lahko bila poklicna izkaznica koristno orodje za lajšanje mobilnosti v nekaterih poklicih, ki bi lajšalo administrativne postopke in povečalo varnost; poziva Komisijo, naj pred uvedbo kakršne koli izkaznice predloži dokaze o njeni morebitni dodani vrednosti za postopek priznavanja kvalifikacij; poudarja, da mora uvedba izkaznice izpolnjevati posebne pogoje na področju varnosti in zaščite podatkov, in vztraja, da je treba zagotoviti potrebne zaščitne ukrepe pred zlorabo in goljufijami;

53. ponavlja, da morajo vse države članice bolj zaupati in verjeti v sisteme druga druge, če naj bi EU zmanjšala neenakomerno izvajanje in izvrševanje Direktive 2005/35/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij v celotni EU 27 držav;
54. podpira razširitev informacijskega sistema za notranji trg na poklice, ki jih ta informacijski sistem zaenkrat še ne vključuje, kot je določeno v predlogu uredbe o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg¹ (uredba IMI), pa tudi na poklice, ki jih Direktiva št. 2005/36 ne vključuje;
55. poziva k obvezni uvedbi informacijskega sistema za notranji trg za pristojne organe, da bi olajšali proaktivno upravno sodelovanje in poenostavili postopke priznavanja; meni, da bi bilo informacijski sistem za notranji trg mogoče še okrepiti, na primer z razširitvijo razpoložljivih postavk, da bi tako nacionalnim organom olajšali delo; poziva Komisijo, naj za polni izkoristek vseh možnosti, ki jih za povečanje učinkovitosti ponuja sistem, vzpostavi spremljevalne strukture na področju usposabljanja in tehnične podpore;
56. poziva k večji mobilnosti diplomantov in spoštovanju sodbe v zadevi Morgenbesser²; meni, da bi morale države članice spodbujati opravljanje vodene plačane prakse diplomantov iz drugih držav članic, če tako možnost ponujajo tudi svojim državljanom; poudarja tudi, da bi morale biti strokovne izkušnje, pridobljene v času vodene prakse, priznane v domači državi članici;
57. poudarja, da pojem skupnih izhodišč, določen v členu 15 direktive, ni bil uspešen, in da taka izhodišča v tem trenutku ne obstajajo; meni, da bi lahko bila koristno orodje za olajševanje mobilnosti in da bi jih morali opredeliti in nadzorovati strokovnjaki sami; pozdravlja željo Komisije, da ta koncept izboljša v revidiranem členu; poziva Komisijo, naj državam članicam omogoči prožnost, ki jo potrebujejo, da se odločijo za sodelovanje pri skupnem izhodišču ali proti njemu, in naj zniža prag za sodelovanje držav članic;
58. meni, da bi morala biti uvedba kakršnega koli skupnega izhodišča pogojena s preverjanjem kršitev na notranjem trgu in bi moral zanjo veljati parlamentarni nadzor;
59. poudarja, da bi morala ta direktiva v skladu z Direktivo 95/46/ES vključevati varstvo podatkov, njene revizije pa tudi razvoj na področju določb o varstvu podatkov; ugotavlja, da bi moral imeti pristojni organ, ki je odgovoren za upravljanje podatkov, na voljo posodobljene kontaktne podatke, jasne politike v zvezi s shranjevanjem in uporabo podatkov o strokovnjakih ter smernice za popravljanje napačnih podatkov;
60. ugotavlja, da so pogajanja med EU in Švico privedla do dogovora glede spremembe priloge III sporazuma o prostem pretoku oseb med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani, tako da bo vključevala Direktivo 2005/36/ES; ugotavlja, da sporazum predvideva začasno uporabo večjega dela direktive, razen naslova II, ki zahteva prilagoditve v Švici, in da bo sklep Sveta v zvezi z zgoraj navedenim sporazumom potekel, če Švica v 24 mesecih po

¹Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI), KOM (2011)522 konč.

² Sodba Sodišča v zadevi C-313/01, Morgenbesser, ECR I-13467, z dne 13. novembra 2003.

sprejetju sklepa ne bo podala uradnega obvestila o dokončanju svojih notranjih postopkov za izvajanje direktive; se zavezuje, da bo pozorno spremljal dogajanje glede tega vprašanja;

61. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo revidirana direktiva pravilno prenesena v določenem roku; poziva države članice, naj to direktivo prednostno obravnavajo;
62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

29. 9. 2011

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

o izvajanju Direktive št. 2005/36/ES o poklicnih kvalifikacijah
(2011/2024(INI))

Pripravljaivec mnenja: Milan Cabrnich

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je prosto gibanje čedalje večjega števila visoko kvalificiranih oseb in delavcev ena od ključnih prednosti evropskega sodelovanja in konkurenčnega notranjega trga ter pomemben dejavnik za razvoj gospodarstev v EU in pravica vsakega državljanu EU; odločno meni, da bi bilo treba povečati poklicno mobilnost evropskih državljanov in odpraviti posredne ovire, če je le zagotovljeno ravnotežje med mobilnostjo in kakovostjo poklicnih kvalifikacij;
2. spodbuja vse pobude za lažjo čezmejno mobilnost kot sredstvo za učinkovito delovanje trgov dela ter za okrepitev gospodarske rasti in konkurenčnosti v EU; priznava, da bi bilo treba Direktivo 2005/36/ES posodobiti, da bi zagotavljala jasen in trden pravni okvir;
3. poziva Komisijo, naj za spodbujanje mobilnosti znotraj EU pripravi enotno evropsko zbirko podatkov iz držav članic o poklicnih profilih, ki so v državah članicah pravno zaščiteni ali se dejansko uporabljajo, zbirko pa bodo uporabljali brezposelni, delavci, strokovnjaki na različnih poklicnih področjih, podjetja, javni organi itd.;
4. poziva države članice, naj izboljšajo učinkovitost javnih organov pri širjenju informacij o pravicah delavcev in postopkih priznavanja poklicnih kvalifikacij, da bi pri spodbujanju mobilnosti omejile odvrtačilni učinek birokratskih postopkov;
5. meni, da je treba preučiti število reguliranih poklicev, ki bi jih lahko postopoma zmanjšali, preučiti in po možnosti razširiti pa je treba področje uporabe samodejnega priznavanja

kvalifikacij za nove poklice, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti tudi inovativnim, industrijskim in storitvenim sektorjem z visoko dodano vrednostjo, visoko tehnologijo in velikim potencialom za rast, ter digitalnim panogam;

6. poziva Komisijo, naj postavi temelje za ambiciozen sistem potrjevanja poklicne usposobljenosti vseh delavcev, da bi lahko v celoti ali delno pridobili spričevala (diplomo, poklicno spričevalo ali certifikat o poklicni usposobljenosti) na podlagi delovnih izkušenj ter po potrditvi pridobljenega znanja in spretnosti pred komisijo;
7. se zaveda, da je treba pri priznavanju poklicnih kvalifikacij sprejeti nadaljnje ukrepe, saj kljub vidnemu napredku še vedno ni dosežena zadostna stopnja zblizanja izobraževalnih vsebin v različnih državah članicah;
8. meni, da je treba na evropski ravni posebno pozornost nameniti uporabi evropskega potnega lista znanj, ki bi lahko olajšal mobilnost delovne sile in ustvaril bolj konvergenčne izobraževalne sisteme, tako da bi bolj ustrezali zahtevam trga dela;
9. poudarja, da je priznavanje poklicnih kvalifikacij tesno povezano z izvajanjem bolonjskega procesa, katerega cilj je oblikovanje enotnega evropskega visokošolskega prostora;
10. poudarja, da morajo države članice ohraniti pravico, da kadar koli preprečijo samodejno priznavanje neustreznih kvalifikacij z naložitvijo dopolnilnih ukrepov;
11. poziva države članice, naj bolje usklajujejo svoje sisteme formalnega in neformalnega izobraževanja, da bi ustvarile delovno silo prihodnosti s primerljivimi kvalifikacijami, kar bo imelo prednosti za evropski trg dela ter spodbudilo raven produktivnosti in konkurenčno ravnanje;
12. poziva Komisijo, naj vzpostavi sistem Skupnosti za potrjevanje poklicne usposobljenosti, pri tem pa naj se zgleduje po univerzitetnem študijskem sistemu (diploma, magisterij, doktorat), da bi trg dela postal preglednejši za delodajalce in dostopnejši za iskalce zaposlitve, ki bi se lahko tako sklicevali na enotno pravno podlago;
13. poziva Komisijo, naj dodatno izboljša in pravilno uporablja informacijski sistem za notranji trg (IMI), da bi tako imeli na voljo centraliziran in medobratovalen e-sistem reguliranih poklicev, ki bo pregleden in enostavno dostopen za pristojne javne organe, strokovna združenja ter ustrezne zainteresirane strani, na primer socialne partnerje, hkrati pa bo spoštoval načela varovanja podatkov ter načelo subsidiarnosti;
14. poziva k posodobitvi seznama dejavnosti in k pregledu pravil o samodejnem priznavanju na določenih področjih, na primer na področju obrti, trgovine in industrije, ter k okrepitvi socialnega partnerstva v poklicnem usposabljanju in visokošolskem izobraževanju; merila za to bi lahko pridobili iz evropskega okvira kvalifikacij;
15. poudarja, kako potrebno je vseživljenjsko učenje, nadgrajevanje znanj in veščin ter usposabljanje; opozarja na težave v reguliranih poklicih glede priznavanja usposabljanja, opravljenega v drugih državah članicah;

16. poziva, naj se v Direktivi 2005/36/ES bolj upošteva nadaljnje poklicno usposabljanje;
17. poziva Komisijo, države članice in vse zainteresirane strani, naj med seboj učinkoviteje sodelujejo pri pripravi skupnega standarda za registracijo, ki določa, katere poklice je treba regulirati in kako se ta sistem lažje uporabi s povezavo z omrežjem EURES;
18. je prepričan, da je za nadziranje oseb, ki jim je bilo v posamezni državi članici odvzeto dovoljenje za opravljanje poklica, potreben obvezen register, ki bi moral biti dostopen vsem pristojnim organom v državah članicah; poudarja, da bi lahko bila ustrezna rešitev tesnejša povezanost držav članic in evropskih institucij ter zlasti podaljšanje in pravilna uporaba sistema IMI s proaktivnim mehanizmom opozarjanja, s čimer bi okrepili zaupanje javnih organov in državljanov v sistem;
19. pozdravlja predlog Komisije v zeleni knjigi za uvedbo mehanizma opozarjanja v okviru sistema IMI, po katerem bi pristojni organi med seboj izmenjavali informacije o zdravstvenih delavcih; poziva Komisijo, naj določi, da se morajo države članice med seboj nemudoma in proaktivno obveščati o sprejetju ukrepov proti registraciji zdravstvenih delavcev ali proti njihovi pravici do opravljanja storitev;
20. meni, da sistematično testiranje znanja jezika ne bi smelo preobremenjevati delavcev iz tujine pri dostopanju na trg dela, zato poziva k pragmatičnemu pristopu k preizkušanju znanja jezika, po katerem za priznanje ne bi bilo nujno dokazilo o znanju jezika; obenem tudi meni, da bi morali imeti delodajalci možnost zahtevati in preverjati minimalno raven znanja jezika, ki je zahtevano za opravljanje dela na posameznem delovnem mestu, ter je prepričan, da je treba več pozornosti nameniti pravilom glede jezikov za zdravstvene delavce, ki so v neposrednem stiku s pacienti;
21. podpira pobude za prilagajanje sistemov usposabljanja aktualnim zahtevam na trgu dela ter znanstvenemu in tehničnemu napredku, za razjasnitev in poenotenje zahtev glede najnižje izobrazbe in usposobljenosti ter za izboljšanje sistema obveščanja in dodajanja novih področij v direktivo;
22. meni, da je bistveno diplomante boljše usposobiti za odzivanje na zahteve trga dela, zato podpira zamisel o razširitvi prednosti te direktive na diplomante, ki bi želeli opraviti plačano vodeno prakso s svojega poklicnega področja v tujini;
23. poziva k splošni poenostavitvi, izboljšanju učinkovitosti in večji preglednosti zadevnih upravnih postopkov in k zmanjšanju stroškov, da bi olajšali in pospešili priznavanje poklicnih kvalifikacij ter s tem zagotovili, da ne bo ovirano prosto gibanje oseb; poziva države članice, naj vzpostavijo učinkovite mehanizme usklajevanja, spremljanja in pregleda;
24. priznava možne prednosti uvedbe evropske poklicne izkaznice v smislu pospešitve in poenostavitve postopkov priznavanja; vendar meni, da je treba pred uvedbo tovrstne izkaznice izvesti poglobljeno oceno učinka in podrobne ocenjevalne študije ter zagotoviti ustrezno varstvo podatkov o poklicnih delavcih; meni tudi, da bi lahko sistem IMI omogočal veliko hitrejšo sodelovanje med državo članico izvora (matično državo delavca) in državo članico prejemnico (državo, v kateri želi delavec opravljati storitve);

25. opozarja, da bi bila uporaba evropske poklicne izkaznice smiselna tudi pri poklicih, za katere ni najnižjih zahtev na ravni EU glede usposobljenosti in s tem niti samodejnega priznanja; pri tem bi morale države članice same določiti zahteve za posamezne poklicne kvalifikacije ter katere dopolnilne ukrepe – če sploh – bodo zahtevale od delavcev iz drugih držav članic;
26. poudarja, da se posamezni sistemi izobraževanja in usposabljanja v državah članicah še vedno močno razlikujejo; zato je treba ob najkrajšem trajanju šolanja za nekatere poklice upoštevati tudi obdobja praktičnega usposabljanja v dualnih sistemih poklicnega šolanja;
27. odločno nasprotuje temu, da bi bil kodeks ravnanja pravno zavezujoč, saj ravno njegova nezavezujoča narava omogoča državam članicam prožnost glede dopolnilnih ukrepov;
28. poziva Komisijo, naj revidira člen 11 Direktive 2005/36/ES, da bi zmanjšali število reguliranih poklicev ter s tem omogočili več prožnosti pri postopkih priznavanja in spremenili birokratske postopke priznavanja izključno na podlagi visokošolskih dokumentov ter se tako tudi približali splošnemu priznavanju kvalifikacij;
29. poudarja, da bi morale biti državam članicam še naprej dovoljeno uvajanje dopolnilnih ukrepov za izravnavo bistvenih vsebinskih razlik v usposabljanju, zlasti prilagoditvena obdobja;
30. vztrajno poudarja, da se s prenovo direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij ne sme odpraviti zahteve, v skladu s katero morajo izvajalci storitev ob prvem prihodu v drugo državo članico zaradi opravljanja reguliranih poklicev obvestiti pristojne organe; meni, da bi s takšno odpravo močno ogrozili ureditev za nadzor poklicnih dejavnosti;
31. poudarja, da bi bilo treba pospešiti bolonjski proces ter opustiti manjše ovire in preseči nepomembne prepreke, s čemer bi zagotovili uspešno delovanje tega procesa;
32. poziva Komisijo in države članice, naj spoznajo, da je za vzpostavitev resničnega notranjega trga za izvajalce poklicev potrebno tako priznavanje spričeval in drugih potrdil o formalni usposobljenosti kot priznavanje poklicnih kvalifikacij, saj morajo pristojni organi najprej potrditi njihova potrdila o formalni usposobljenosti, da bi se lahko zaposlili na delovnih mestih z državljansko odgovornostjo ali v javni upravi;
33. poudarja, da je treba za oceno izvajanja Direktive 2005/36/ES oblikovati seznam spričeval ali drugih potrdil o formalnih kvalifikacijah, ki so v eni ali več državah članicah priznana, v drugih pa ne; meni, da bi moral ta seznam vsebovati tudi primere, ko državljani neke države članice študirajo v drugi državi članici, ob končanju študija pa se izkaže, da njihova matična država članica pridobljene diplome ne priznava.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	26.9.2011
Izid končnega glasovanja	+: 30 -: 17 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Coffèrati, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Silvana Rapti (Sylvana Rapti), Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Raffaele Baldassarre, Jelko Kacin, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Emilie Turunen, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka

7. 10. 2011

MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE

za Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

o izvajanju Direktive št. 2005/36/ES o poklicnih kvalifikacijah
(2011/2024(INI))

Pripravljaivec mnenja: Mario Pirillo

POBUDE

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane poziva Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 22. junija 2011 z naslovom Posodobitev Direktive o poklicnih kvalifikacijah (KOM(2011)0367),
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (KOM(2010)2020),
- ob upoštevanju Direktive Evropskega parlamenta in Sveta št. 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij,
- ob upoštevanju poročila o prvi oceni direktive,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 19. januarja 2006 v zadevi C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (ZOdl. 2006),
- ob upoštevanju Poročila o državljanstvu EU iz leta 2010 – Odpravljanje ovir za pravice državljanov EU (KOM(2010)0603),
- ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
- ob upoštevanju javne razprave o Direktivi št. 2005/36/ES, ki jo je Komisija sprožila marca 2011,

A. ker je pravica državljanov EU, da prebivajo, izvajajo storitve ali opravljajo poklic v drugi

državi članici od tiste, ki je izdala poklicno kvalifikacijo, temeljna svoboščina notranjega trga,

- B. ker je težko določiti pristojni organ za priznanje poklicnih kvalifikacij, saj so postopki zanj zapleteni,
 - C. ker bi moral sedanji sistem samodejnega priznanja upoštevati tudi, ali ima strokovnjak dovoljenje za opravljanje poklica v matični državi članici ali mu je to prepovedano,
 - D. ker bo v Evropi po ocenah do leta 2020 primanjkovalo milijon strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, vključno z zdravniki, medicinskimi sestrami, zobozdravniki, farmacevti, fizioterapevti in drugim zdravstvenim osebjem, ter ker je treba za povečanje mobilnosti hitro in učinkovito priznavati kvalifikacije, tudi za delavce, ki se jim ta samodejno prizna,
 - E. ker lahko prosto gibanje oseb znotraj EU in pravica do priznavanja zaslug ter poklicnega znanja in veščin obstajata le, če bi se omejile obstoječe nevidne ovire in če se bodo odpravili nekateri nacionalni predpisi, ki dandanes nesorazmerno ovirajo uveljavljanje pravice do kvalificiranih delovnih mest,
 - F. ker direktiva o uveljavljanju pravic bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva zahteva, da države članice zdravljenja zagotovijo, da so organom drugih držav članic na voljo informacije o pravici strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, navedenih v nacionalnih ali lokalnih registrih, ki so vzpostavljeni na njihovem ozemlju, do opravljanja poklica, in da izmenjava teh informacij poteka prek informacijskega sistema za notranji trg,
 - G. ker je eden od glavnih vzrokov za težave pri priznavanju akademskih nazivov ali poklicnih kvalifikacij pomanjkanje zaupanja v merila za akreditacijo in akademska spričevala države izvora, zaradi česar je nujno določiti ukrepe za samodejno priznavanje z odpravo predsodkov in formalnih nacionalnih ovir za priznavanje,
 - H. ker mora mobilnost strokovnjakov na področju zdravstva upoštevati tudi potrebo po skupni trajnostni zdravstveni delovni sili in vzdržnosti nacionalnih zdravstvenih sistemov,
1. je naklonjen posodobitvi in izboljšanju Direktive 2005/36/ES ter spodbuja uporabo najučinkovitejših in primernih tehnologij, kot je uvedba evropske poklicne izkaznice, ki bi bila prostovoljna in bi morala biti uradni dokument, ki bi ga priznavali vsi pristojni organi, da bi se poenostavil postopek priznavanja; poklicna izkaznica mora vsebovati točne in posodobljene informacije, biti varna in onemogočati goljufije, hkrati pa spoštovati varstvo osebnih podatkov; poudarja, da bi obsežnejša uporaba informacijskega sistema notranjega trga (IMI) omogočila dosti hitrejšo sodelovanje in izmenjavo informacij med državo članico izdajateljico (odhodna država poklicnega strokovnjaka) in državo članico prejemnico (država, v kateri želi izvajati svoj poklic);
 2. poziva Komisijo, naj opravi poglobljeno oceno učinka ter analizo stroškov in koristi pred morebitnim predlogom za uvedbo poklicne izkaznice, ki bi jo uporabljali strokovnjaki s področja zdravstvenega varstva in bi ocenila tudi praktično izvajanje in dodano vrednost postopku priznavanja;

3. poudarja številna vprašanja, ki se v javnih posvetovanjih pojavljajo v zvezi s poklicno izkaznico; zagovarja mnenje, da mora biti uvedba poklicne izkaznice prostovoljna za poklicnega strokovnjaka in pristojni organ;
4. poudarja, da je treba zagotoviti, da bosta prenos in izvajanje direktive izpeljana v vseh državah članicah;
5. meni, da morata priznanje in registracija usposobljenih delavcev, zlasti v zdravstvenem sektorju, zagotavljati varnost bolnikov in potrošnikov;
6. podpira ponovno uvedbo skupnih platform, ki omogočajo hitreje priznanje kvalifikacij med državami, ki so vključene v katero od njih, ter odobrava morebitno zmanjšanje na tretjino držav članic, pri čemer se druge lahko pridružijo kasneje; vendar poziva Komisijo, naj pred preoblikovanjem platform natančno oceni možnost uvedbe 28-odstotnega režima;
7. izraža željo, da bi bile države članice in pristojni organi pravočasno seznanjeni s tem, katere nove šolske kvalifikacije se samodejno priznajo;
8. poziva Evropsko komisijo, naj pripravi smernice za najboljšo prakso na področju strokovnega usposabljanja;
9. poudarja, da mora biti varnost bolnikov vodilno načelo v vseh določbah o prostem gibanju strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva;
10. poudarja potrebo po razvoju trajnostne delovne sile na področju storitev zdravstvenega varstva z oblikovanjem načel zaposlovanja in ohranjanja osebja za sisteme zdravstvenega varstva ter s spodbujanjem enakosti med spoloma, vseživljenjskega učenja in poklicnega usposabljanja ob hkratnem poudarku na izboljšanju delovnih pogojev;
11. poziva Komisijo, naj uvede mehanizem opozarjanja, ki bo odpornejši in bolj proaktiven od tistega, ki je določen v direktivi o storitvah, zlasti za strokovnjake na področju zdravstvenega varstva, da se zagotovi varnost bolnikov; proaktivni mehanizem opozarjanja bi bilo treba vključiti v izboljšani in okrepljeni informacijski sistem notranjega trga (IMI), da bi poenostavili hitreje sodelovanje in hitro izmenjavo informacij med državami članicami in pristojnimi organi o morebitnih predhodnih disciplinskih ukrepih, vključno z morebitnim začasnim odvzemom dovoljenja za opravljanje poklica za strokovnjake na področju zdravstvenega varstva; meni, da mora biti ta mehanizem podprt z dolžnostjo, da nacionalni organi izmenjujejo informacije o registraciji strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva in disciplinskih ukrepih zoper njih;
12. želi, da bi vsaka država članica vzpostavila spletno točko dostopa s popolnimi in stalno posodobljenimi informacijami o imenih pristojnih organov in z dokumentacijo, ki je potrebna za priznanje kvalifikacij strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, da bi lahko ti strokovnjaki prek spleta hitro opravili postopke, ki so potrebni za priznanje njihovih poklicnih kvalifikacij;
13. spodbuja države članice, naj pregledajo in izboljšajo minimalno trajanje poklicnega usposabljanja za strokovnjake na področju zdravstvenega varstva, zlasti medicinske sestre

in babice, ter prilagodijo minimalne zahteve po usposabljanju, tako da bodo ustrezale kompleksnim potrebam na področju zdravstvenega varstva; vendar meni, da samo čas trajanja usposabljanja ni zadostno zagotovilo o primernosti za opravljanje poklica in da je treba upoštevati tudi čas preteklega opravljanja poklica;

14. poziva Komisijo, naj pri določanju minimalnih zahtev glede usposabljanja upošteva pomembnost standardiziranih učnih rezultatov in klinične usposobljenosti;
15. poudarja potrebo po tem, da države članice organizirajo izmenjavo zgledov dobre prakse, da bi zagotovile kakovost storitev zdravstvenega varstva za bolnike;
16. meni, da razširitev delnega dostopa in delnega priznanja usposabljanja ne bi smela veljati za tiste regulirane poklice, ki lahko vplivajo na zdravje in varnost, s čimer bi zagotovili, da varstvo državljanov ne bi bilo ogroženo;
17. poudarja potrebo po posodobitvi trenutnega nabora standardov za minimalno poklicno usposabljanje v skladu z znanstvenim in tehničnim napredkom;
18. poziva k dodatni pojasnitvi in smernicam za začasno ali priložnostno opravljanje storitev; priznava, da se pristojni organi spopadajo s težavami pri uporabi obstoječe ureditve;
19. meni, da je treba izvesti poglobljeno oceno o tem, ali strokovnjak pozna jezik države gostiteljice, tako da se izvedejo jezikovni preskusi, s katerimi se preveri kandidatovo poglobljeno obvladovanje jezika, tudi tehničnega in znanstvenega, specifičnega za opravljanje zdravstvenega poklica in neposredno delo z bolniki ali drugim strokovnim osebjem; države članice prejemnice bi morale biti prilagodljive pri razvijanju in izvajanju ocene jezikovnega znanja; Komisijo poziva tudi, naj pojasni, kakšno vlogo imajo delodajalci in regulativni organi pri preverjanju jezikovne usposobljenosti;
20. poudarja, da hiter tempo inovacij v znanosti o okolju in v industriji zahteva odprtost evropskih ter nacionalnih organov za sprejemanje novih znanj in veščin, kvalifikacij in akademskih študijev ter za olajšanje prenosa znanja in inovacij; zato je potrebno, da EU in države članice olajšajo vseživljenjsko učenje strokovnjakov in uradnikov, ki delajo v sektorju ekološke industrije ali okoljskih sektorjih, saj bo to okrepilo sposobnost za prevzem in uveljavljanje znanstvenega ali tehničnega razvoja;
21. opozarja, da potrebujejo bolniki in državljani boljša zagotovila, da strokovnjaki s področja zdravstvenega varstva, ki so jim bile priznane kvalifikacije, ohranjajo in posodablajo svoja znanja in veščine, kot določajo nacionalna zakonodaja in predpisi države članice, v kateri so zaprosili za priznanje;
22. meni, da začasno in/ali občasno opravljanje storitev pristojnim organom povzroča težave pri izvajanju sistema začasnega opravljanja storitev; zato poziva Komisijo, naj to vprašanje pojasni, s čimer bo preprečila, da bi sistem začasnega opravljanja storitev postal način za izogibanje zapletenim postopkom v okviru splošnega sistema;
23. opozarja, da hiter razvoj industrijske proizvodnje in potrebe po znanju, ki jih narekuje znanost, vodijo v oblikovanje novih akademskih nazivov ali kvalifikacij, ki v številnih evropskih državah pred tem niso obstajali. zato poziva pristojne organe držav članic, naj

priznajo akademske nazive, čeprav v njihovi državi podoben naziv ne obstaja; strokovnjaki, ki prinašajo nova znanja in izkušnje, bodo tako lahko delovali kot gonilna sila sprememb in prenove v panogi;

24. poudarja, da razvoj e-zdravstva in sistema zdravstvenega varstva na daljavo zahteva, da so zdravstveni strokovnjaki po opravljenem usposabljanju sposobni oskrbeti bolnike različnih narodnosti; zato bi bilo treba spodbujati sodelovanje med centri za usposabljanje, bolnišnicami in univerzami v različnih državah za strokovnjake in diplomante, ki morajo oskrbovati bolnike prek teh instrumentov;
25. opozarja, da je treba kljub temu, da akt za enotni trg poziva k pregledu obsega reguliranih poklicev, v zdravstvenem sektorju zagotoviti varnost bolnikov z jasno regulacijo znanj in veščin, potreb po usposabljanju in odgovornosti; v zvezi s tem bi morale biti omogočeno, da se poklici, ki so priznani v drugih državah, na primer kiropraktik ali akupunkturist, vključijo na seznam nazivov in poklicnih kvalifikacij direktive, da bi obogatili storitve, ki so na voljo bolnikom, in zagotovili javni nadzor nad opravljanjem teh poklicev.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	4.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 54 -: 0 0: 5
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoc, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panajotov (Vladko Todorov Panayotov), Gilles Pargneaux, Antonija Prvanova (Antonyia Parvanova), Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Teodoros Skilakakis (Theodoros Skylakakis), Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Sabine Wils
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Tadeusz Cymański, Matthias Groote, Alojz Peterle, Marianne Thyssen, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Arlene McCarthy

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	17.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 32 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Kurt Lechner, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Robert Rochefort, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, grofica Róza Thun Und Hohenstein (Róza Gräfin von Thun und Hohenstein), Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Ashley Fox, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Antonija Prvanova (Antonyia Parvanova), Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Olga Sehnalová, Kiriakos Triantafílidis (Kyriacos Triantaphyllides), Anja Weisgerber